

studie. Bertrand je zbytečně skromný omlouvaje se opětovně, že není kriminalista, ale prostý vězeňský praktik. Napsal studii z nejlepších a nejdůkladnějších o československé osnově. —ř

D E N Í K.

Z Právnícké Jednoty v Praze. Právnícká Jednota pořádá v podzimním období tyto pravidelné členské schůze spojené s přednáškami: dne 5. listopadu t. r. přednáší r. v. z. s. dr. Grešl: »O exekuci proti státu«, dne 12. listopadu s. dr. Solnař: »Reforma trestního práva a řízení v Itálii«, dne 19. listopadu: univ. prof. dr. Mil. Stieber: »Volební a politické strany«, dne 2. listopadu: sen. pres. Fleder: »Kostelní patronát v pozemkovém přidělovém řízení« a dne 3. prosince 1925 univ. doc. dr. Rauscher: »Vývoj parlamentarismu v Polsku«. — Přednášky konají se vždy ve čtvrtek v malé promoční síni v Karolinu (Praha-I., Ovocný trh 3) o 6. hod. večer. Hosté vítáni.

Dr. Čáda, t. č. II. jednatel.

Ústav pro zákonodárná badání (Istituto di studi legislativi) byl právě zřízen v Římě pod patronátem italské společnosti pro pokrok věd (Società ital. per il progresso delle scienze). Ústav tento má sloužiti k podpoře studií zákonodárných a zlepšení zákonodárství a k tomu konci chce vedle bezprostřední (hmotné) podpory literárních prací italských z tohoto oboru zejména: 1. podporovati studium srovnávací pravovědy, jakož i badání historická, statistická a národohospodářská, pokud mohou přispívati k přípravě zákonodárných reforem; 2. studovati účinky těchto reforem a vůbec zákonů (a to i cizích), organisovati o tom ankety a podporovati znalost zákonů ve veřejnosti; 3. organisovati a podporovati sbírání zvyklostí a příp. přispívati k jejich převedení v normy zákonné. K dosažení těchto účelů bude při ústavu, který je umístěn v paláci ministerstva spravedlnosti v Římě, zřízena odborná knihovna a pořizovány sbírky, dokumentující veškerou soukromou i veřejnou činnost, směřující k přípravě zákonů. Vedle toho má ústav navázati styky s podobnými instituty cizozemskými i jednotlivci, zabývajícími se otázkami zákonodárství. Tyto styky patrně nejlépe bude podporovati slibovaná publikační činnost ústavu, který vedle sbírek zákonů italských a překladů cizozemských zákonů, hodlá vydávati periodické přehledy zákonodárných dispozic týkajících se určitých materií a konečně i vlastní Bolletino, v němž budou

jednak uveřejňovány přehledy italského i cizozemského zákonodárství i jurisprudence, jednak i články rozpravné. O nesmírné ceně podobného ústavu, zvláště dnes a to nejen pro Itálii, ale i pro celý právní svět, zabývající se otázkami legislativními, nelze pochybovati, bude-li jen vhodně organisován. Po té stránce byl pak učiněn opravdu šťastný prvý krok volbou výboru, v němž nalézáme jména (Scialoja, D'Amelio, Bonfante, Del Vecchio a j.), která jsou zárukou vysoké úrovně ústavu hned při jeho začátku.

Německý zákon o zhodnocení hypotek a jiných nároků ze 16. července 1925 č. 31 ř. z. I. díl (Aufwertungsgesetz) má odpomoci znehodnocení pohledávek měnovým rozvratem. Příkrostiti dosavadního stavu zmírňovala do značné míry judikatura, přibližujíc některé peněžní pohledávky jejich původní hodnotě podle kursu marky. Podle úvodního ustanovení zákona zhodnocují se nároky, které se zakládají na právních poměrech založených před 14. únorem 1924 a mají předmětem placení peněžité částky vyjádřené v markách nebo v jiné tuzemské měně již neplatné. Podmínkou jest, že nároky byly postiženy rozvratem měny. Výše zhodnocené pohledávky jest zlomkem základny zhodnocení. Pro nároky vzniklé před 1. lednem 1918 rovná se základna nominálnímu obnosu zlatých marek; pro nároky později vzniklé přepočítá se nominální hodnota pohledávky podle přepočítacího kursu; bylo-li však pohledávky nabyto úplatně, jest podkladem přepočtení částka, za niž bylo pohledávky nabyto. Tak se vypočítá základna, která se zhodnotí určitým zlomkem, na př. při hypotekách 25%y, při osobních pohledávkách podle okolností až do 100%. Zhodnocení nastává zpravidla i tehdy, bylo-li již plněno, bylo-li však plněno před 15. červnem, možno žádati o zhodnocení jen, přijal-li věřitel plnění s výhradou. Za těchto podmínek může žádati o dodatečné zhodnocení i ten, kdo úplatně pohledávku postoupil. Platební lhůty jsou velmi příznivé (až do 1. ledna 1938). Nárok na zhodnocení jest přihlásiti úřadu, jež určí (zpravidla) říšská vláda slyševši říšskou radu (Aufwertungsstelle). Pro jednání platí obdobně předpisy o nesporném řízení; proti rozhodnutí připouští se stížnost k řádným soudům.